

Lupulu și cânele, suntu inamici de mórte. Ei nu potu a se vedè, fără să nu se încære la luptă. In acéstă luptă, lupulu și cânele se atacă la gátu; pentru aceea, păstorii de oi, légă la gátulu câniloru câte o ragilă, spre a birui mai lesne pe lupu. Dacă cânele bi-rucesce pe lupu, ilu lasă mortu; ér' dacă lupulu pe câne, ilu mă-nâncă. Érna lupii âmblă în cete, ca să se pótă apara de câni, când mergu la târle, unde suntu oi; și ca să pótă birui mai lesne boi, cai, cerbi, etc. Ér' véra, stau ascunși în bizuniile loru și se nutrescu cu rădăcini, erburi, epuri și paseri, pe care le potu găsi séu prinde, în apropiere. Dar' la nevoie se nutrescu și cu pă-mémentu.

Lupii, în noștile întunecóse ale ernei, când suntu lipsiți de nutrimémentu, urlă grozavu, pentru a se aduna în cete. Adunați astu-felu, plécă după pradă. Aflând'o, se împrăștie îe-care la bizunia lui; căci animalele sângeróse séu fiarele, nu potu trăi multu tîmpu în societăți; pentru că încruntate fiindu, ele s'ar' sfășie unele pe altele. Lupi suntu și ómenii aciea, care nu se împacă între dênșii și caută a se perde unulu pe altulu. Lupulu e fórte lacomu și nesățiosu; de aceea, când întră în turmă oiloru, sugrumă mai multe de câtu îi trebue. Elu este în stare să sugrume și turma întregă, dacă nu-i voru prinde de veste ciobanii séu câni, cari o păzescu. Lupulu are miroసు fórte desvoltatu; căci simte prada din departare. Ochii lupului strălucescu nóptea, ca cum ar fi două lumirări aprinse. Lupulu este supusu turbării, ca și cânele. Atunci este și mai periculosu; căci întră pêně și în ogrădile ómeniloru și pe cine mușcă, numai de câtu trebue să turbe. Lupulu póte răbda de fóme, mai multe zile; dar' atunci, fiindu flăméndu, nu se teme de nimica. Când o cétă de lupi voru să trecă vr'unu ríu séu altă apă, ca să nu-i iee cursulu apei înainte să se ínece, se apucă unulu pe altulu de códă și trecu în notu.

Lupa își cresce puii în păduri dese, și în locurile cele mai ascunse, că se nu-i găsescă cine-va. Din pelea lupului se facu blane, care suntu fórte călduróse.

23. Lupulu și Cocóra.

Măncându lupulu chiaru că dece,
 Èrà aprópe să se'nece,
 Cu unu osu ce'n gátu stătuse.
 Cu zedaru sermanulu tuse;
 Cáci d'alu scóte,
 Nu mai póte,

Și i se pare
 Că o se móră.
 Ètă vede o cocóra,
 Semnu 'i face cu picioru,
 Ca să-i dee ajutoru.
 Èrà paserea ghibace,